

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

navrhovatelka: **J. H.**
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Karlem Císařem
sídlem Moravské náměstí 4, Brno

proti
a odpůrci: **město Bučovice**
sídlem Jiráskova 502, Bučovice

za účasti osob zúčastněných
na řízení:

1. R. P.
2. J. M.
3. J. D.
4. R. K.
5. J. L.
6. A. O.
7. Ing. M. H.

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Bučovice, vydaného usnesením Zastupitelstva města Bučovice ze dne 7. 10. 2020, č. 01/2020

takto:

- I. Opatření obecné povahy – Územní plán Bučovice, vydané usnesením Zastupitelstva města Bučovice ze dne 7. 10. 2020, č. 01/2020, **se ruší** v části vymezující plochy zemědělské (NZ) na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v k. ú. X dnem 25. 8. 2022.
- II. Ve zbytku se návrh na zahájení řízení **zamítá**.
- III. Odpůrce je povinen nahradit navrhovatelce náklady řízení ve výši 15 200 Kč k rukám jejího právního zástupce Mgr. Karla Císaře, advokáta, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podaným návrhem na zahájení řízení ze dne 3. 3. 2023 se navrhovatelka domáhala zrušení části opatření obecné povahy číslo 01/2020 územního plánu Bučovice ve vztahu k pozemkům p.č. XD, XE, XF, XG, XH, XI a XJ (P. – západ), alternativně v celé ploše NZ (parc. č. XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XE, XM, XN a XO. Předmětný návrh byl podán společně s žalobou proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 22. 12. 2022, č. j. JMK 75/2023, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti předchozímu prvostupňovému rozhodnutí Městského úřadu Bučovice, Odboru životního prostředí a Stavebního úřadu, oddělení stavebního úřadu (dále jen „Stavební úřad“) ze dne 3. 10. 2022, č. j. MUB/OSÚ-61131/2022, jimiž byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání společného povolení pro stavbu: „Garáž B.“ na pozemcích p. č. XA (orná půda), XB (orná půda) a XC (orná půda) v k. ú. X (dále jen „Stavba“). Žaloba proti citovanému odvolacímu rozhodnutí je u Krajského soudu v Brně vedena pod samostatnou sp. zn. 30 A 22/2023.
2. Uvedeným postupem došlo k naplnění podmínky ve smyslu ust. § 101a, věta druhá zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), z něhož vyplývá, že pokud je ten, jenž je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem. Podstatným důvodem pro zamítnutí žádosti žalobkyně o vydání společného povolení bylo závazné stanovisko orgánu územního plánování - Městského úřadu Bučovice, odboru územního plánování, rozvoje a investic ze dne 6. 6. 2022, č. j. MUB/OÚP-34888/2022 baro, které stanoví, že záměr je nepřípustný; záměr žalobkyně je rozporný s územním plánem, dotčené pozemky se nacházejí podle platného územního plánu v nezastavěném území ve stabilizované ploše zemědělské; plánovaná stavba je nepřípustná, neboť záměr je v rozporu s platným územním plánem.

II. Obsah návrhu

3. Navrhovatelka namítala, že napadené opatření obecné povahy změnilo ve vztahu k dotčeným pozemkům jejich zařazení (funkční využití plochy), a to z plochy bydlení-návrhová (v zastavitelném území obce - jak bylo určeno v předchozím územním plánu, ve znění aktualizace z prosince 2016) na plochu zemědělskou - stabilizovaná mimo zastavěné území obce. Napadená úprava územního plánu narušuje kontinuitu územního plánování a

uvedená změna je podstatným zásahem do sféry navrhovatelky, neboť ji fakticky znemožňuje jakékoliv jiné využití plochy než pro zemědělské účely. Předmětná změna nebyla v územním plánu řádně odůvodněna-nejsou zde uvedeny žádné konkrétní důvody, které vedly k vypuštění rozvojových ploch ze současného územního plánu. Změnou funkčního využití plochy došlo k narušení principu proporcionality a minimalizace zásahu do veřejných subjektivních práv navrhovatelky (práva vlastnit).

III. Vyjádření odpůrce

4. V písemném vyjádření k předmětnému návrhu odpůrce zejména uvedl, že pořizovateli územního plánu nebyla v rámci procesu pořizování doručena žádná námitka ani připomínka, na základě níž by vznikla potřeba odůvodnění podrobněji rozebírat ve vztahu k žalobkyní poukazované změně funkčního využití plochy. Odpůrce odkázal na kapitolu II.10 textové části odůvodnění územního plánu, která se zabývá jak stávajícím využitím území, tak i potřebou vymezit rozvojové plochy. Právě v zájmu zachování navrhovatelkou napadané kontinuity územního plánování zpracovatel vycházel při vymezování návrhových ploch z původního územního plánu, což je v poukazované kapitole textové části odůvodnění územního plánu sděleno. Proporcionalita návrhu územního plánu nemohla být posuzována, neboť navrhovatelka byla v průběhu pořizování opatření obecné povahy procesně pasivní (na možnost, způsob a lhůty pro podání připomínek a námitek byla veřejnost několikrát řádně upozorněna a projednání návrhu územního plánu trvalo 4 roky). Odpůrci nejsou známy žádné skutečnosti související s přípravou využití předmětných pozemků pro výstavbu, i když to územní plán od prosince roku 2006 umožňoval. Na předmětných pozemcích nejsou vymezeny žádné návrhové plochy, veřejně prospěšné stavby ani veřejně prospěšná opatření, které by vedly k vyvlastnění majetku. Zásah do vlastnického práva navrhovatelky nebyl v době přípravy územního plánu zcela zjevný a nejedná se ani o zásah dosahující značné intenzity blížící se vyvlastnění dotčených nemovitostí.

IV. Další procesní vyjádření ve věci

5. V replice ze dne 21. 4. 2023 navrhovatelka uvedla, že bylo povinností odpůrce, aby se v odůvodnění územního plánu specificky zabýval režimem ploch, které mění a popsal a identifikoval zmíněné plochy; k ničemu takovému však nedošlo. Nemůže tak být zachována kontinuita rozvoje území, neboť ani z odůvodnění územního plánu nelze identifikovat, které plochy byly převzaty, které nikoliv, proč se změnilo jejich funkční využití a zároveň hranice zastavitelného území. Napadené opatření je nepřezkoumatelné a zároveň grafická a textová část územního plánu nejsou v souladu. Změnou využití plochy došlo nejenom ke snížení finanční hodnoty parcel, ale také zamezení možnosti jejich využití pro stavební činnost (bydlení). O důležitosti změny podle navrhovatelky svědčí i písemná prohlášení nejméně 10 dalších spoluvlastníků dotčených parcel; syn navrhovatelky se několikrát marně pokoušel vyvolat jednání o změně územního plánu a navrácení předmětných ploch pro bydlení. R. P. (osoba zúčastněná na řízení) měla rovněž zájem na stavebním využití jejího pozemku.

Paní R. P., osoba zúčastněná na řízení uvedla, že je majitelkou pozemku p. č. XP a že s předmětným návrhem souhlasí, citovaný pozemek zakoupila v roce 2010 v době, kdy byl územním plánem určen k možné výstavbě a pro tento účel jej zakoupila. Uvedla, že se sešli se zaměstnankyní Městského úřadu v Bučovicích, která neměla záměrně informovat, že v části Příhon-západ se jedná o zrušení územního plánu a nedostalo se jí informace, že běží lhůta, kdy by mohlo být podáno odvolání. V dalším podání uvedla, že v září roku 2020 se

měl její syn informovat na odboru výstavby o možnosti stavby na pozemcích v předmětné lokalitě, měla mu však být dána nepravdivá informace, že je územní plán již schválený. Paní PhDr. J. M., osoba zúčastněná na řízení uvedla, že odpůrce znehodnotil její pozemky v předmětné lokalitě tím, že již nejsou určeny pro výstavbu. Pan J. L., osoba zúčastněná na řízení, uvedl, že je majitelem p. č. XQ v dané lokalitě, a tento byl dřívějším územním plánem veden jako plocha pro výstavbu. Souhlasí s předmětným návrhem na zahájení řízení a uvedl, že předchozí územní plán byl zrušen bez toho, aniž by mu byla poskytnuta lhůta na odvolání. Pan A. O., osoba zúčastněná na řízení, uvedl, že je spolumajitelem pozemků v dané lokalitě – p. č. XR a XI. Uvedl, že předmětné pozemky zamýšlel pro své syny na výstavbu domu. O pořizování nového územního plánu nevěděl.

6. V procesním podání ze dne 9. 5. 2023 odpůrce uvedl stručnou historii pořizování napadeného územního plánu (od roku 2015 do roku 2020), sdělil, že byly splněny veškeré procesní náležitosti týkající se procesu přijímání územního plánu a nad rámec svých povinností stanovených zákonem odpůrce informoval veřejnost o pořizování územního plánu prostřednictvím Bučovických novin, doručovaných zdarma do každé domácnosti ve městě; tyto jsou přístupné i na webových stránkách města. Uvedl, že nebyly známy žádné skutečnosti tvrzené osobami zúčastněnými na řízení ohledně přípravy využití jejich pozemků v dotčené lokalitě.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. O předmětné věci soud rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 zákona č. 150/2002 Sb. (s. ř. s.). Navrhovatelka je osobou oprávněnou podat předmětný návrh, přičemž v rámci tzv. incidenčního přezkumu opatření obecné povahy se dotčení na právech předpokládá. Porovnáním důvodů, které správní orgány vedly k zamítnutí žádosti navrhovatelky o vydání společného povolení na Stavbu s rozsahem návrhových bodů (s výjimkou uvedenou v odst. 18) nelze dojít k závěru, že by se rozsah napadení územního plánu vymykal důvodům, pro něž došlo k zamítnutí žádosti, resp. k zamítnutí odvolání proti zamítavému rozhodnutí Stavebního úřadu. Ust. § 101a odst. 1, věta druhá s.ř.s. umožňuje napadnout opatření obecné povahy „akcesoricky“ proto, že z něj vychází správní rozhodnutí, jež mělo podle tvrzení navrhovatelky zasáhnout do jejich práv.
8. Odpůrce v předmětné věci je město Bučovice (§ 101a odst. 3 s.ř.s. a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 Ao 1/2009-120 ze dne 21. 7. 2009). Při přezkoumání napadeného opatření obecné povahy vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání. Územní plán se vydává formou opatření obecné povahy, z obsahu připojené správní dokumentace vyplývá, že územní plán byl řádně vydán a je účinný.
9. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu v otázce meritorního přezkumu opatření obecné povahy vychází z pětistupňového algoritmu (viz rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publikovaný pod č. 740/2006 Sb. NSS). Prvé 3 kroky-otázka pravomoci správního orgánu vydat napadené opatření, nepřekročení meze v zákonem vymezené působnosti odpůrcem a otázka vydání opatření zákonem stanoveným postupem není mezi účastníky řízení sporná a splnění těchto podmínek vyplývá rovněž z obsahu správního spisu. Soud se proto dále zabývá čtvrtým krokem přezkum obsahu opatření obecné povahy, a to z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium). Při uvedeném přezkumu platí, že

pokud je u některého z kroků algoritmu shledán důvod pro zrušení napadeného opatření obecné povahy, aplikací dalších kroků se soud již nezabývá.

10. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že navrhovatelka v rámci pořizování napadeného územního plánu nevyužila možnost podat námitky či připomínky. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že jestliže navrhovatel nepodá proti napadenému opatření obecné povahy včas námitky ani připomínky (§ 172 odst. 4 a 5 správního řádu, resp. § 52 zákona č. 183/2006 Sb.) může před správními soudy úspěšně namítat nedostatek pravomoci či příslušnosti odpůrce k vydání opatření obecné povahy nebo porušení kogentních předpisů chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání opatření obecné povahy; může jít jak o normy procesní, tak i hmotněprávní. Další možnost je uvedena níže v odsavci 14. Zároveň platí, že námitkami směřujícími do proporcionality přijatého řešení se správní soud při posuzování důvodnosti návrhu nemůže věcně zabývat, neboť by tak poměřoval důležité veřejné zájmy s dotčenými právy jednotlivců v první linii tam, kde navrhovatel zůstal v procesu přijímání opatření obecné povahy pasivní. Koncepce správního soudnictví, resp. soudního přezkumu opatření obecné povahy, se opírá o princip subsidiarity soudní ochrany, jenž má nastoupit až po vyčerpání řádných opravných prostředků uvnitř veřejné správy (uvedená judikatura je shrnuta např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019-38 a nejnověji též ze dne 30.3.2023, č.j. 10 As 263/2022-32, odst. 13-15).
11. Zároveň platí, že vliv na shora uvedené závěry může mít skutečnost, z jakých důvodů zůstal navrhovatel v procesu přijímání územního plánu či jeho změny pasivní (neuplatnil námitky či připomínky). Tato skutečnost vyplývá rovněž z judikatury Nejvyššího správního soudu. Procesní pasivita navrhovatele může být způsobena faktory subjektivními či objektivními, přičemž její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu (viz např. citované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116). V nyní projednávané věci navrhovatelka netvrdila ani nedoložila žádné subjektivní či objektivní okolnosti, které by jí bránily v uvedeném postupu. Je tedy nutno učinit dílčí závěr, že navrhovatelka netvrdila ani neprokázala žádné objektivní okolnosti, které by jí bránily uplatnit námitky či připomínky v procesu pořizování územního plánu. Navíc napadeným opatřením obecné povahy nebyla vydána pouze změna územního plánu, ale byl vydán nový územní plán (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019-38, odst. 13).
12. Pokud jde o první 3 kroky algoritmu přezkumu-otázky pravomoci správní orgán vydat napadené rozhodnutí, nepřekročení meze zákonem vymezené působnosti odpůrcem a vydání opatření zákonem stanoveným postupem, nejsou mezi účastníky řízení sporné a splnění příslušných podmínek, jak již bylo uvedeno, vyplývá z obsahu správního spisu. V případě dalšího kroku přezkumu (rozporu se zákonem) uvádí soud následující.
13. Navrhovatelka namítala, že územní plán z roku 2020 přinesl zcela podstatnou změnu ve funkčním využití pozemků, na nichž navrhovatelka plánuje uskutečnit Stavbu. Jde o změnu, kdy předchozí územní plán tuto výstavbu umožňoval (což potvrdil ve svém vyjádření k návrhu i odpůrce a tato skutečnost tedy není mezi účastníky řízení sporná), šlo o plochy návrhové určené pro využití na bydlení, zatímco napadený územní plán stanovil funkční využití předmětných pozemků jako plochu zemědělskou-stabilizovanou mimo zastavěné území obce-Plochy zemědělské (NZ). Z podmínek pro využití předmětné plochy uvedené v textové části řešení územního plánu vyplývá hlavní využití této plochy jako plochy s

převažujícím zemědělským využitím, přípustné využití je uvedeno jako související dopravní a technická infrastruktura, dřevinné, křovinné i bylinné vegetace přírodního charakteru, jako např. remíze, extenzivní louky, meze, lada, louky, pastviny, sady, protieroční, protipovodňová a ekostabilizační opatření, plochy a opatření pro ochranu přírody a krajiny, skladebné části USES, opatření a stavby, které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu, vyjma ekologických a informačních center, například stezky pro pěší a cyklisty a jejich vybavenost, drobné vodní plochy a toky. Podmíněně přípustné využití je stanoveno jako stavby pro zemědělství pouze nevýrobního charakteru, bez oplocení, do maximální výšky stavby 8 m nad terénem (po hřeben střechy), nepodsklepené, jako jsou seníky, přístřešky pro ustájení hospodářských zvířat, případ uskladnění zemědělských potřeb a produkce za předpokladu, že nenaruší pohodu sousedících ploch bydlení, rekreačního využití souvisejícího území a jejich umístění není v rozporu se zájmy ochrany přírody a krajiny; další stavby a zařízení dopravní a technické infrastruktury - pokud jsou ve veřejném zájmu a nelze je umístit jinde za předpokladu minimalizace negativního ovlivnění hlavní funkce, zalesnění, ohrazení - pouze v případě pastvin, stavby a zařízení dopravní a technické infrastruktury - pokud jsou ve veřejném zájmu a nelze je umístit jinde, těžba nerostů, pokud se nachází na území ložiska nerostných surovin. Nepřípustné využití bylo stanoveno takto: oplocování pozemků, plantáže rychle rostoucích dřevin a veškeré stavby, zařízení a opatření nesouvisející s hlavním, přípustným a podmíněně přípustným využitím, včetně staveb, zařízení a jiných opatření pro rekreaci a cestovní ruch, ekologická informační centra a lesnictví. Podmínky prostorového uspořádání ploch a další podmínky nejsou v územním plánu ve vztahu k zemědělským plochám stanoveny.

14. Navrhovatelka namítala vůči novému územnímu plánu (ve vztahu k dotčeným plochám) nedostatečné, resp. chybné odůvodnění významné změny ve funkčním využití pozemků, diskontinuitu územního plánování a dále uplatňovala námitku porušení proporcionality zvoleného řešení, což se váže až k pátému kroku algoritmu, jímž se soud z již uvedených důvodů zabývat nemůže. Pokud však jde o otázku nedostatečnosti či úplné absence odůvodnění opatření povahy ve vztahu k dotčeným pozemkům, je možné napadené opatření soudně na základě vznesených námitek přezkoumat. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, tento dovodil povinnost v obdobných případech, jako je tomu u navrhovatelky (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53 a ze dne 29. 1. 2020, č. j. 1 As 177/2019-23), že je třeba i při pasivitě navrhovatele v procesu pořizování územního plánu opatření obecné povahy odůvodnit (při podstatné změně funkčního využití pozemků, za což zdejší soud považuje i změnu funkčního využití z plochy pro bydlení na plochu zemědělskou). Uvedenou změnou došlo k porušení kontinuity územního plánování a takto podstatnou změnu je třeba odůvodnit, a to i při absenci k věci se vztahujících námitek či připomínek. Předmětná změna nově znemožňuje žalobkyni zastavení pozemků zamýšlenou stavbou, a je rovněž známo, že obecně hodnota „stavebních“ pozemků je vyšší, než hodnota „zemědělských“.
15. Krajský soud v Brně se k námitce navrhovatelky zabýval otázkou, zda ve vztahu k navrhovanou stavbou dotčeným pozemkům byla změna funkčního využití v napadeném opatření odůvodněna. Jak již bylo uvedeno, konkontinuita územního plánování ve směru k dotčeným pozemkům nebyla z důvodu podstatné změny ve funkčním využití pozemků zachována. Pokud by odůvodnění zcela chybělo, či pokud by bylo natolik nedostatečné, že by fakticky chybělo, představovala by obecnost či absence odůvodnění zásadní nezákonnost, pro kterou by bylo třeba opatření obecné povahy zrušit (viz shora již uváděná judikatura

Nejvyššího správního soudu). Obecně platí, že hodnoty chráněné územním plánem musí být nejenom řádně pojmenovány a specifikovány, ale také odůvodněny. Zejména pokud je zásadním způsobem změněno funkční využití dané plochy oproti předchozímu stavu. Taková změna musí být v rámci územního plánu vysvětlena a odůvodněna tak, aby bylo možno vyloučit zneužití práva a svévoli. Ve vztahu k předmětným pozemkům odpůrce uvedl, že se zpracovatel zabýval důvody uvedené změny, přičemž odkazoval na kapitolu II.10 textové části odůvodnění územního plánu.

16. Krajský soud v Brně z textové části odůvodnění územního plánu Bučovice zjistil, že byly nově navrženy rozvojové plochy pro bydlení, územní plán vylepšuje slabou stránku, jímž je nízká intenzita bytové výstavby, a proto jsou navrženy plochy pro bytovou výstavbu. Koncepce rozvoje území města, ochrany a rozvoje hodnot stanovuje kromě jiného zásadu navýšit obytný potenciál města návrhem nových ploch pro výstavbu, rozvoj města je postaven na značném zájmu o výstavbu rodinných domů, nová výstavba může podpořit demografický vývoj ve městě; hlavními rozvojovými plochami pro výstavbu rodinných domů zůstávají lokality, původně navržené dosavadním územním plánem, nyní poněkud opravené v návaznosti na změny v území. V kapitole II.9.3.2 urbanistická koncepce je mimo jiné uvedeno, že některé navržené plochy z dosavadní územně plánovací dokumentace jsou vypuštěny, například jsou omezeny plochy pro výstavbu RD nad ulicí Slavkovskou, a to v důsledku respektování vedení VN, dále jsou vzhledem ke konfiguraci terénu omezeny plochy pro výstavbu RD ve Vícemilicích v kopci nad ulicí Slovenskou, plochy pro výstavbu RD v kopci jižně od místní části Marefy jsou omezeny s ohledem na řešení krajiny – USES (poznámka soudu: nejedná se však o navrhovatelkou napadenou část územního plánu). V kapitole II.9.3.2.1 koncepce rozvoje bydlení je mimo jiné uvedeno, že plochy pro bydlení navržené k zástavbě v dosud platném územním plánu jsou postupně zastavovány; pokud jsou některé plochy navrženy nad rámec stanovený dosavadní ÚPD, pak jiné plochy jsou vypuštěny; to souvisí se změnou základní koncepce řešení UP (změna dopravního řešení). V rámci citované kapitoly části Bydlení v rodinných domech - individuální (BI) je v předmětné ploše Příhon označené Z3 a Z4 uvedeno, že „Rozvojové plochy na okraji zastavěného území Z4 byly vymezeny v předchozí ÚPD, Z3 ve změně ÚP; současný návrh je plošně omezen; příjezd do území je zajištěn po stávající komunikaci Příhon...“ Zmenšení ploch se dále týká lokalit označených jako Z10, Z11, Z12 Čerčín západ, Z23-32 (poznámka soudu: bez uvedení důvodů) a lokality označené jako Z223, kde důvody vymezení rozvoje plochy v menší rozloze než byl předchozí plán, uvedeny jsou. V kapitole II.10 Vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch, na které ve svém vyjádření odkazuje odpůrce, je v podkapitole II.10.1.4 Využití ploch, které byly pro potřeby rozvoje sídel orgánem ochrany ZPF již odsouhlaseny v dosavadní schválené dokumentaci uvedeno, že převážná většina ploch, navržených pro rozvoj v platné ÚPD byla převzata do nového ÚP, nebo byla vypuštěna (protože v platné ÚPD je rozvojových ploch nadbytek), rozvoj lze tedy považovat za kontinuální. V kapitole II.13.1.6 Zdůvodnění vhodnosti navrženého řešení je uvedeno, že většina rozvojových záměrů byla přebrána z dosud platné ÚPD; jde tedy převážně o záměry zvažované dlouhodobě; naopak ve vztahu k platné ÚPD byly rozvojové plochy pro bydlení významně plošně omezeny, přičemž se jedná mimo jiné o lokality Příhon, kde je uvedeno – plochy pro výstavbu RD, vypuštěna západní část lokality (poznámka soudu: bez jakéhokoliv odůvodnění, přičemž například odůvodnění obsahuje obdobně plošně omezená plocha v prostoru mezi ulicemi Ždánskou a Sokolovskou). Ani v ostatním obsahu připojené správní spisové dokumentace nelze nalézt

žádný konkrétní důvod právě ve vztahu k předmětným pozemkům, pro který u nich došlo k navrhovatelkou vytykané změně funkčního určení. Tato změna není v rámci textové části odůvodnění územního plánu, ani v jiné části územního plánu nijak konkrétně odůvodněna. Jedná se o chybějící odůvodnění zásadní změny dosavadního stavu a o odklon od předchozí územně plánovací dokumentace bez toho, že by byla taková změna v rámci územního plánu vysvětlena a odůvodněna tak, aby bylo možno vyloučit zneužití práva a svévoli. Z uvedeného důvodu soud přistoupil ke zrušení napadeného opatření obecné povahy v rozsahu, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

17. Jak již bylo shora uvedeno, posuzování proporcionality přijatého řešení nemůže být předmětem soudního přezkumu v dané věci. Navrhovatelka netvrdila, že by zásah do vlastnického práva musel být pořizovateli zcela zjevný již v době přípravy územního plánu (navrhovatelka v doplňujícím procesním podání pouze tvrdila, že se její syn po vydání napadeného územního plánu pokoušel vyvolat jednání o změně územního plánu, vyjádřením osob zúčastněných na řízení bylo navrhovatelkou argumentováno pouze ve směru námitky o důležitosti zachování předmětných pozemků jako stavebních (zásah do vlastnického práva ve smyslu porušení principu proporcionality). Vyjádření osoby zúčastněné na řízení R. P. vybočuje z návrhových bodů uplatněných navrhovatelkou, není ani dostatečně konkretizováno (je tvrzeno, že v měsíci září 2020 mělo být synovi p. P. odborem výstavby městského úřadu sděleno, že územní plán je schválen, přičemž podle p. P. měla být ještě možnost se proti němu „odvolat“). Z obsahu správního spisu vyplývá, že k měsíci září roku 2020 již proběhlo opakované veřejné projednání návrhu územního plánu a byl vypracován návrh rozhodnutí o námitkách. Uvedené tvrzení není ani jinak doloženo. Další důvod, proč se soud 5. krokem algoritmu přezkumu opatření obecné povahy nezabýval je uveden výše v odstavci 9 poslední věta.
18. Za uvedeného stavu soud dospěl k závěru, že je třeba přistoupit ke zrušení napadeného opatření obecné povahy, a to v části pozemků, na nichž má být navrhovatelkou zamýšlená stavba realizována. Ve vztahu k dalším navrhovatelkou v petitu uváděným pozemkům soud předmětný návrh zamítl. Důvodem je především skutečnost, že se v projednávané věci jedná o tzv. incidenční přezkum opatření obecné povahy (územního plánu), jenž má vůči shora již zmiňované žalobě proti rozhodnutí, které se týká zamítnutí žádosti o vydání společného povolení na Stavbu subsidiární povahu a navrhovatelka v návrhu petitu napadá opatření obecné povahy ve větším rozsahu, než odpovídá jeho použití v napadeném správním rozhodnutí (v něm bylo rozhodováno o stavebním záměru, jenž má být umístěn na pozemcích p. č. 1207/37, 1207/38 a 1207/39 v k. ú. Bučovice). Ostatní navrhovatelkou poukazované pozemky nemají s předmětnou Stavbou přímou souvislost. Ohledně zamýšlené příjezdové cesty ke stavbou dotčeným pozemkům (nacházející se na obecním pozemku p. č. 1207/1) navrhovatelka nepožadovala žádný zásah do napadeného územního plánu. Soud přistoupil ke zrušení části územního plánu ke dni 25. 8. 2022, neboť k tomuto datu byla podána navrhovatelkou žádost o vydání společného povolení na předmětnou Stavbu.

Tvrzeními osob zúčastněných na řízení ohledně jejich úmyslu pozemky v předmětné lokalitě použít pro výstavbu (včetně tvrzení o jejich neinformování či špatném informování) nemohl soud zohlednit, neboť jak již bylo uvedeno, v předmětné věci jde o tzv. incidenční přezkum územního plánu, který je striktně vázán na pozemky ve vlastnictví navrhovatelky, jenž jsou zamýšleny pro předmětnou Stavbu; otázka, zda, kdo a jak byl či nebyl informován

o procesu pořizování územního plánu, se soud nemůže zabývat, neboť navrhovatelka námitky v uvedeném směru žádné nevznesla.

19. V předmětné věci soud vycházel z obsahu připojené správní dokumentace, jenž plně dostačuje k posouzení důvodnosti řádně uplatněných návrhových bodů a ze shodných vyjádření účastníků řízení. Vyjádření vlastníků sousedních parcel bylo navrhovatelkou uváděno pro dokreslení ohledně zásahu do kontinuity územního plánování a nepřiměřenosti zásahu do vlastnických práv. Soud tato prohlášení k důkazu neprováděl, neboť se v dané věci nemohl zabývat proporcionalitou přijatého řešení a pokud jde o porušení kontinuity územního plánování, pak toto je zřejmé ze shodných vyjádření účastníků řízení i z obsahu připojené správní spisové dokumentace. Provedení důkazu dokladem o informování občanů v procesu pořizování územního plánu zmiňované ad eventum odpůrcem, nebylo třeba, neboť navrhovatelka nevznesla žádnou argumentaci týkající se důvodu, proč v procesu pořizování územního plánu nevznesla námitky či připomínky. Z obdobných důvodů soud neprovedl ani důkaz navrhovatelkou poukazovaným návrhem na pořízení změny územního plánu a sdělením městského úřadu k němu (navíc jde o listiny vztahující se k období po vydání napadeného územního plánu).
20. Námitkou nesouladu grafické a textové části územního plánu se soud nemohl pro chybějící argumentaci zabývat.

VI. Náhrada nákladů řízení

21. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že účastník, který měl věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ačkoliv soud vyhověl navrhovateli pouze zčásti, jedná se o přesně tu část, kterou je možné z pohledu tzv. incidenčního přezkumu opatření obecné povahy úspěšně napadat a nepovažoval za potřebné (pro rozhodnutí o nákladech řízení) zohledňovat další navrhovatelkou poukazované nemovitosti, které se zamýšlenou stavbou nesouvisí. Navrhovatelce proto přiznal náhradu nákladů předmětného soudního řízení. Náklady řízení se sestávají z náhrady za 3 úkony právní služby jejího právního zástupce (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání návrhu a replika) po 3 100 Kč podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4d a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (Vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů), včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Jedná se o částku 10 200 Kč, celkem tedy včetně náhrady za soudní poplatek činí přiznaná náhrada nákladů řízení částku 15 200 Kč. K uhrazení nákladů řízení byla odpůrci stanovena přiměřená lhůta. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil plnění žádné povinnosti, proto bylo rozhodnuto tak, že tyto osoby nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 1. 6. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu